

Германскиятъ принцъ — престолонаследникътъ, — благородниятъ Фридрихъ, баща на послешния императоръ Вилхемъ II. Той съгледалъ взвода, завилъ съ коня си наблизо и разбралъ, въ що се състои работата. Като се разядосалъ, махналъ отъ тамъ началника и заповѣдалъ и седмината осждени да пуснатъ да си отидатъ по домоветъ. Героизъмътъ, самопожертвование на свещеника трог-

нали сърдцето на полководеца — герой.

Наказанието е било отменено.

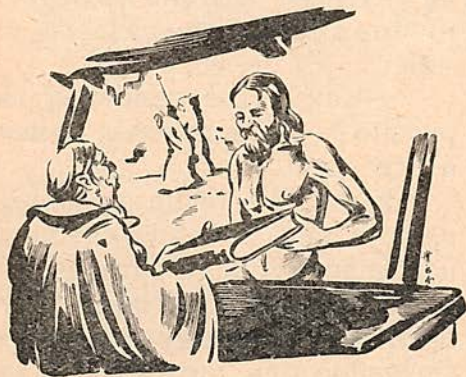
— Поздравявамъ ви съ помилването, — насмѣшливо казалъ началникътъ на свещеника.

— И азъ ви поздравявамъ... съ това, че Богъ ви е запазилъ отъ страшното злодеяние, — отговорилъ героятъ — свещеникъ, като се поклонилъ на тръгване. *Франсуа Конпе*

Преподобни Серапионъ

Единъ пжтъ преп. Серапионъ, като отивалъ за Александрия, срещналъ единъ беднякъ, който треперѣлъ отъ студъ.

— Ето, азъ се считамъ постникъ и съмъ облеченъ съ дреха, — помислилъ си той, като гледалъ на оскжднитъ дрипи на бедняка, — а този Христовъ рабъ трепери отъ студъ. . . .

Ако бедниятъ човѣкъ замръзне и умрѣ, то, по право, азъ ще му съмъ убиецъ.

И като съблѣкълъ дрехата си, далъ я на сиромаха и самъ той останалъ голъ, стоялъ на пжтя и държалъ въ ржцетъ си последното свое притежание — евангелието.

— Отецъ Серапионе, кой те съблече голъ? — попиталъ го единъ неговъ познатъ, като минавалъ край него.

— Ето тази книга ме съблѣче, — отговорилъ преподобниятъ, като посочилъ евангелието.

Следъ това срещналъ единъ човѣкъ, когото водѣли въ затвора за дългъ. Като нѣмалъ срѣдство да го откупи, Серапионъ продалъ евангелието и заплатилъ дълга вмѣсто должника. Когато той се върналъ въ